

RESSÒ DE LA PARAULA

Entre la terra i el cel

Arribats a aquest punt del nostre camí pasqual, segons la disposició

de la Providència divina, hem de contemplar la nostra Església que viu entre la terra i el cel.

Són les dues zones ben diferenciades d'aquesta icona de l'Ascensió del Senyor.

Els entesos diuen que aquesta imatge té un origen molt antic (ss. IV-V). Des de sempre la veritable Església s'ha vist reflectida en aquesta escena evangèlica: Crist embolcallat pel cercle de glòria i l'Església que el contempla, amb Maria al centre, mirant-nos, amb una mà assenyalant Crist (com l'àngel de la seva dreta) i amb l'altra pregant i advertint-nos del temps

de l'espera a la terra (com l'àngel de la seva esquerra). És l'Església que ha estat testimoni de la veritable humanitat de Crist. Sobretot la seva Mare.

Al llarg dels segles, i avui mateix entre nosaltres, hi ha hagut grups i tendències. A uns els molesta la terra i tracten de viure solament en el cel de la contemplació (com si la terra sols fos lloc de pecat); a uns altres, els molesta el cel (del qual no cal parlar), per a fixar-se únicament en la terra (que cal transformar). Però la icona, fidel al Nou Testament, distingeix, però no separa. Més encara, els relaciona vinculant-los, perquè des del veritable Jesucrist seran realitats inseparables. Maria i els àngels estan a la terra, encara que el grup de deixebles

Icona de l'Ascensió del Senyor

bles de la dreta sembla estar en moviment cap al cel, mentre que el grup de l'esquerra està més assentat a la terra. Són tots membres de l'única Església, perquè tots miren el mateix Crist.

Els àngels porten Crist, amb la seva humanitat, al cel, on ha d'estar la mateixa Església, amb la seva humanitat. Mentrestant esperem la vinguda de l'Esperit, pel qual realment el cel es farà present a la terra... fins que Ell torni, per a posar punt final a la història.

Els entesos descobreixen cercles i triangles significatius. El cercle de Crist és a l'interior del cercle que formen Maria amb els deixebles, perquè la comunió interna de l'Església és la participació en la

comunió de la Trinitat; i la vertical Crist-Maria descriu una creu amb l'horitzontal de la línia que distingeix el cel i la terra. El triangle que formen Crist amb Maria i els deixebles recorda la Trinitat, en la qual ja existeix l'Església.

En l'horitzó apareixen unes muntanyes. També la naturalesa és elevada al cel, com una victòria còsmica de tot allò creat. Crist arriba a ser Cap i Senyor de la història i de tot allò que existeix. Ell havia d'entrar a la glòria. Però fins i tot en aquest moment, que va viure culminant la seva obra, no va deixar sola la seva Església, sinó que va assegurar: «jo soc amb vosaltres dia rere dia fins a la fi del món». Tots els dies, és a dir, un dia i un altre, cada

moment, visqueu el que visqueu, fins i tot quan pequeu i us equivoqueu.

Una promesa que veurem acompanyada en la Pentecosta, ja anunciada en la mateixa Ascensió, perquè ningú no pensi que el cel és tan llunyà.

† **Agustí Cortés Soriano**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

Pots escoltar la carta dominical llegida pel bisbe Agustí a la secció *Podcast del Bisbe* del nostre web en aquest enllaç QR.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

«Oi que m'estimaràs sempre?»

Una pregunta innocent d'un fillol al seu padrí. Li sortia del cor i ho traduïa amb el gest, agafant-se amb fermesa a la mà del padrí. Un desig profund i una demanda concreta: Amor etern. Sembla difícil que ho puguem demanar a una persona. Una petició que neix del profund desig de ser estimats. L'arrel fonamental de l'existència humana, rebre amor.

És una pregunta que no pot no ser resposta, perquè és més una afirma-

ció que un interrogant? És més un sentiment demanant que sigui veritat que no pas un qüestionament que no pugui ser així. L'infant en pronunciar-la no podia esperar una resposta que no fos l'esperada, el sí sincer. Potser fins i tot amb l'èmfasi: «Oi tant que sí!»

I és que el desig d'amor no pot tenir límit ni final. Per això, com a efecte de la fe, mantenim encesa una flama en el cor que no es pot extingir. Entendre la vida com un assoliment complet de tot l'a-

mor que puguem rebre. Per això, aquell que creu en el Déu Amor no pot acabar de tenir tot l'amor complet fins que no rebi l'amor d'aquell que més se l'estima. La culminació del nostre desig d'amor ha de portar-nos a deixar-nos estimar per Déu. No hauríem de tenir cap altra aspiració a assolir.

Convertim en pregària la bonica afirmació del fillol. Quan dubtem que estem essent estimats per Déu no deixem de repetir «Oi que m'estimaràs sempre?»

i quedem-nos convençuts que aquest amor ja el tenim, l'hem tingut i el tindrem sempre.

Voleu més bona notícia per transmetre quan ens preguntin perquè creiem en Déu? Si a més de preguntar-li a Déu li sabem agafar la mà que ens allarga, possiblement tastarem la plenitud de l'amor. La resposta l'obtidrem al moment: «Oi tant que sí!»

Mn. Valentí Alonso i Roig

ECO DE LA PALABRA

Entre la tierra
y el cielo

Legados a este punto de nuestro camino pascual, según la disposición de la Providencia divina, hemos de contemplar nuestra Iglesia que vive entre la tierra y el cielo.

Son las dos zonas bien diferenciadas de este icono de la Ascensión del Señor.

Los entendidos dicen que esta imagen tiene un origen muy antiguo (ss. IV-V). Desde siempre la verdadera Iglesia se ha visto reflejada en esta escena evangélica: Cristo envuelto en el círculo de gloria y la Iglesia que lo contempla, con María en el centro, mirándonos, con una mano señalando a Cristo (como el ángel de su derecha) y la otra orando y advirtiéndonos del tiempo de la espera en la tierra (como el ángel de su izquierda). Es la Iglesia que ha sido testigo de la verdadera humanidad de Cristo. Sobre todo su Madre.

A lo largo de los siglos, y hoy mismo entre nosotros, ha habido grupos y tendencias. A unos les molesta la tierra y tratan de vivir solo en el cielo de la contemplación (como si la tierra solo fuera lugar de pecado); a otros, les molesta el cielo (del que no hay que hablar), para fijarse únicamente en la tierra (que hay que transformar). Pero el icono, fiel al Nuevo Testamento, distingue, pero no separa. Es más, los relaciona vinculándolos, pues desde el verdadero Jesucristo serán realidades inseparables.

María y los ángeles están en la tierra, aunque el grupo de discípulos de la derecha parece estar en movimiento hacia el cielo, mientras que el grupo de la izquierda está más asentados en la tierra. Todos forman parte de la misma Iglesia, pues todos miran a Cristo. Los ángeles llevan a Cristo, con su humanidad, al cielo, donde ha de estar la misma Iglesia, con su humanidad. Mientras tanto esperamos la venida del Espíritu, por el que realmente el cielo se hará presente en la tierra hasta que Él vuelva, para poner punto final a la historia.

Los entendidos descubren círculos y triángulos significativos. El círculo de Cristo está al interior del círculo que forman María con los discípulos, pues la comunión interna de la Iglesia es la participación en la comunión de la Trinidad; y la vertical Cristo-María describe una cruz con la horizontal de la línea que distingue el cielo y la tierra. El triángulo que forman Cristo con María y los discípulos recuerda la Trinidad, en la cual ya existe la Iglesia.

En el horizonte aparecen unas montañas. También la naturaleza es elevada al cielo, como una victoria cósmica de todo lo creado. Cristo llega a ser Cabeza y Señor de la historia y de todo cuanto existe. Él debía entrar en la gloria. Pero incluso en este momento, que vivió culminando su obra, no dejó sola su Iglesia, sino que aseguró: «yo estoy con vosotros todos los días hasta el fin del mundo». Todos los días, es decir, un día y otro, cada momento, viváis lo que viváis, incluso cuando pequéis y os equivoquéis.

Una promesa que veremos cumplida en Pentecostés, ya anunciado en la misma Ascensión, para que nadie piense que el cielo está tan lejos.

† Agustí Cortés Soriano
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

Concert i celebració institucional del
10è Aniversari de Càritas Diocesana

El primer diumenge de juny, dia 4, a les 19 h, la Basílica de Santa Maria de Vilafranca del Penedès acollirà un concert i la celebració institucional del 10è Aniversari de Càritas Diocesana de Sant Feliu de Llobregat. Serà un acte amb una àmplia representació dels diversos estaments eclesials, així com de la societat civil, social i cultural del territori en el qual actua Càritas Diocesana.

Trobades d'Animadors de Cant
per a la Litúrgia - estiu 2023

Les Trobades d'Animadors de Cant per a la Litúrgia de Montserrat són un espai per compartir anhels, preocupacions i projectes pel que fa al cant a la litúrgia; i també per descobrir mètodes i pràctiques que afavoreixin la participació del poble en les celebracions litúrgiques.

Se celebren ininterrompudament des de 1970 i tenen una durada d'una setmana.

Les tres Trobades d'Animadors de Cant per a la Litúrgia d'aquest estiu són:

- 24-29 de juliol. Directora: Laia Santanach.
- 7-12 d'agost. Director: Albert Pàmies.
- 14-19 d'agost. Director: Jordi Martí.

A la pàgina [web de les Trobades](#) trobareu més informació i la possibilitat d'inscriure-s'hi.

▸ Sessions de formació i diàleg.

Organitzades per les parròquies de l'Arxiprestat de Vilafranca del Penedès, tracten diverses temàtiques, un dilluns al mes, al vespre, a la Sala Mn. Vinyeta de la Parròquia de Santa Maria de Vilafranca. El dilluns 22 de maig, a les 21 h, Marcos Aceituno, prevere i professor de Bíblia, parlarà de l'evangeli de Mateu.

▸ Recés «Aixeca't». Dissabte 27 maig, de 10.30 a 13.30 h, al Monestir de la Mare de Déu del Carme (Carretera de Sant Martí), de Vila-

franca del Penedès. L'assistència al recés és lliure, no cal avisar, tan sols ser puntuals per començar a les 10.30 h.

▸ «Enviados en fragilidad». Exercicis espirituals per a preveres, organitzats per l'Associació de preveres del Pradó de Catalunya i les Illes Balears. Dirigits per José Manuel de las Fuentes, prevere de la diòcesi de Bilbao, director espiritual del Seminari de la seva diòcesi. Al Col·legi Claver de Raimat (Lleida), del 20 al 26 d'agost de 2023. Inscripcions i informació: Miquel

Cubero Balboa (tel. 645 893 474 - miquelcubero@gmail.com)

▸ Recés a la Casa de Betània. Diumenge 4 de juny, de 10 a 17.30 h. Obert a tothom. Predicarà fra Francesc Sánchez, ofm. cap. Més informació: Casa de Betània (c/ Bonavista, 37 - Cornellà de Llobregat), tel. 933 751 102.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

▸ @Pontifex_es: «L'alegria cristiana és contagiosa, perquè l'Evangeli ens fa sortir de nosaltres mateixos per a comunicar la bellesa de l'amor de Déu. L'alegria cristiana no es pot guardar per a un mateix, i quan la fem circular, es multiplica» (6 de novembre).

▸ @Pontifex_es: «L'Esperit Sant és font d'unitat. El seu foc crema els desitjos mundans i encén en la nostra vida aquest amor acollidor i compassiu amb el qual ens estima Jesús, perquè també nosaltres puguem estimar-nos així» (6 de novembre).

▸ @Pontifex_es: «L'Esperit és font de profecia. No podem fingir que no veiem les obres del mal, quedar-nos en la nostra "vida tranquil·la" per a no tacar-nos les mans. Hem rebut un Esperit de profecia per a manifestar l'Evangeli amb el nostre testimoniatge de vida» (6 de novembre).

▸ @Pontifex_es: «Llegim les vides dels sants, perquè mostren de manera narrativa i comprensible l'estil de Déu en la vida de persones semblants a nosaltres, ja que els sants eren de carn i os com nosaltres. Les seves accions parlen a les nostres i ens ajuden a comprendre el seu significat» (7 de novembre).

Jornada Mundial de les Comunicacions Socials

El diumenge de l'Ascensió és, des de fa 57 anys, el dia per celebrar la **Jornada Mundial de les Comunicacions Socials**.

En els darrers anys, el papa Francesc, en el seu missatge per a aquesta Jornada, ha anat reflexionant sobre els verbs «anar, veure» i «escoltar», que es refereixen a les condicions per a tenir una bona comunicació.

Enguany pren com a eix del seu missatge el verb «parlar» i la referència al «cor»: «És el cor el que ens ha mogut a anar, veure i escoltar; i és el cor el que ens mou a una comunicació oberta i acollidora».

Comunicar cordialment, que vinculem etimològicament al lema «Parlar amb el cor», «vol dir que qui ens llegeix o ens escolta capta la nostra participació en les alegries i les pors, en les esperances i els patiments de les dones i els homes del nostre temps», recorda el Papa, i eixampla la tasca d'una comunicació similar no només als professionals, sinó a tothom: «és responsabilitat de cadascú. Tots estem cridats a cercar i dir la veritat, i a fer-ho amb caritat».

Al mateix temps, reconeix la necessitat d'una actitud comunicativa «cor-

dial» en l'àmbit dels mitjans, «perquè la comunicació no fomenti una enveja que exaspera, genera ràbia i porta a l'enfrontament, sinó que ajudi les persones a reflexionar amb calma, a desxifrar, amb esperit crític i sempre respectuós, la realitat en la que viuen».

Com a exemple de qui va actuar així, parlant amb el cor i al mateix temps en la veritat i en l'amor, el papa Francesc esmenta sant Francesc de Sales, que visqué al segle XVII, patró dels

periodistes des de fa un segle i del qual, enguany, celebrem els 400 anys de la seva mort: «Que els professionals de la comunicació se sentin inspirats per aquest sant de la tendresa, cercant i explicant la veritat amb coratge i llibertat, però rebutjant la temptació d'usar expressions cridaneres i agressives».

Altres dues idees importants que relaciona el papa Francesc en el seu missatge: la comunicació al si de l'Església i en el context sinodal que vivim, i la comunicació «amb el cor» com a promotora de pau.

Tres invocacions finals, en to de pregària, clouen el missatge de la Jornada, que fem nostres, des dels mitjans de comunicació diocesans:

- Que el Senyor Jesús, Paraula pura que sorgeix del cor del Pare, ens ajudi a fer la nostra comunicació lliure, neta i cordial.*
- Que el Senyor Jesús, Paraula que es va fer carn, ens ajudi a escoltar el batec dels cors, per a redescobrir-nos germans i germanes, i desarmar l'hostilitat que divideix.*
- Que el Senyor Jesús, Paraula de veritat i d'amor, ens ajudi a dir la veritat en la caritat, per a sentir-nos cuspis els uns dels altres.*

Dedicació del temple de la catedral

Divendres 26 de maig és la festa de la dedicació del temple de Sant Llorenç, l'actual catedral del bisbat. El fet s'esdevingué l'any 1946, per tant, fa 77 anys. En aquesta ocasió, el bisbe Agustí presidirà l'eucaristia de les 20 h.

L'aniversari de la dedicació del temple sempre porta a pensar en les pedres vives que són la comunitat i cadascun dels seus membres, i alhora pensem també en la millora i manteniment del mateix temple. Propeperament, s'encetarà una nova fase d'obres de sanejament i conservació.

Concert a la catedral

Dissabte 27 de maig, a les 18 h, la Jove Orquestra Barçino i els cors de la Federació de Corals del Baix Llobregat interpretaran *Stabat Mater* de J. Haydn, sota la direcció de l'Enric Gavalda. Una bona manera de celebrar la dedicació del temple. Invitacions a la sagristia (aportació 10 €).

A la nostra diòcesi celebrem la Jornada Mundial de les Comunicacions Socials amb l'estrena del **PODCAST DEL BISBAT**: Laics i preveres del Bisbat de

Sant Feliu de Llobregat ens ofereixen un comentari a l'evangeli de cada diumenge. Podeu escoltar-ho al canal YouTube del bisbat.

AGENDA

Reunions dels bisbes i reunió CET.

Dilluns 22 de maig, a la tarda, es reuneixen els bisbes de la Província Eclesiàstica de Barcelona; els dies 23 i 24 de maig, es reuneixen tots els bisbes de la Conferència Episcopal Tarraconesa al Santuari de Loreto (Tarragona).

Pregària vocacional. Dijous 25 de maig a les 18.30 h, a la Catedral de Sant Llorenç, com cada darrer dijous de mes, hi haurà aquest moment d'adoració al Santíssim i pregària vocacional, animat pels seminaristes de la diòcesi.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

22. □ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Fets 19,1-8 / Sl 67 / Jo 16,29-33]. Santa Joaquina de Vedruna (1783-1854), rel. viuda, de Barcelona, fund. carmelites de la Caritat a Vic (CHCC, 1826); santa Rita de Càssia, rel. agustina.

23. □ Dimarts [Fets 20,17-27 / Sl 67 / Jo 17,1-11a]. Sant Desideri, bisbe; sant Joan Baptista de Rossi, prev. fund.

24. □ Dimecres [Fets 20,28-38 / Sl 67 / Jo 17,11b-19]. Maria Auxiliadora i altres advocacions: Providència, Strada...; sant Vicenç de Lerins, prev., escriptor eclesiàstic; sant Genadi, bisbe; santes Susanna i Afra, mrs.; beat Joan Prado, prev. i mr.

25. □ Dijous [Fets 22,30;23,6-11 / Sl 15 / Jo 17,20-26]. Sant Beda el Venerable (673-735), prevere i doctor de l'Església; sant Gregori VII, papa; santa Magdalena-Sofia Barat, fund. rel. Sagrat Cor, a París (SCJM, 1800); santa Maria Magdalena de Pazzi, vg.; santa Vicenta-Maria López Vicuña, vg., fund. rel. Maria Immaculada.

26. □ Divendres [Fets 25,13-21 / Sl 102 / Jo 21,15-19]. Sant Feliu de Llobregat: Dedicació de la Catedral. Sant Felip Neri (Florència, 1515 - Roma, 1595), prev. i fund. Congregació de l'Oratori (CO, 1551); sant Zacaries, bisbe; sant Quadrat, mr., deixeble dels apòstols.

27. □ Dissabte [Fets 28,16-20.30-31 / Sl 10 / Jo 21,20-25]. Sant Feliu de Llobregat: beat Josep Tous i Soler (Igualada, 1811 - Barcelona, 1871), prev. i fund. de les Caputxines de la Mare del Diví Pastor; sant Agustí de Canterbury (s. VI-VII), bisbe, abans monjo a Roma; sant Juli, mr.; sant Berenguer, monjo.

28. ■ Diumenge vinent, Pentecosta (lit. hores: de la Solemnitat) [Fets 2,1-11 / Sl 103 / 1C 12,3b-7.12-13 / Jo 20,19-23]. Lleida: Dedicació de la Catedral. Sant Feliu de Llobregat: sant Felip Neri, prev. Sant Germà, bisbe de París; sant Emili, mr.; santa Maria-Anna de Jesús Paredes, vg. de l'Equador. Urgell: sant Just (s. VI), bisbe d'Urgell.

L'Ascensió del Senyor (A)

COMENTARI

«Aneu a convertir tots els pobles»

L'Ascensió és el moment que Crist deixa ja aquesta terra de forma visible per a viure eternament al costat del Pare i de l'Esperit. Per això, la primera lectura representa aquest retorn al Pare amb la seva humanitat dient *que s'enlairà davant d'ells, i un núvol se l'endugué i el perderen de vista*. És una manera molt evident de dir que Jesús com a home deixa de ser present visiblement entre nosaltres. Però amb l'Ascensió no acaba l'obra de Crist. Per això, la primera lectura ja ens ha dit: *Quan l'Esperit Sant vindrà sobre vosaltres, rebreu una força que us farà testimoni meu a Jerusalem, a tot el país dels jueus, a Samaria i fins als límits més llunyans de la terra*. És a dir, els apòstols s'han de convertir en testimonis de Jesús, del seu evangeli per tota la terra començant per Jerusalem i arribant als confins més llunyans del món. El mateix diu Jesús a l'evangeli: *Aneu a convertir tots els pobles, bategeu-los en el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant i ensenyau-los a guardar tot el que jo us he manat*. Aquesta és la missió dels apòstols, la missió de l'Església al llarg dels segles. Però no pensem que en aquesta missió, els apòstols, els cristians estiguem sols. Jesús a l'evangeli ha dit ben clarament: *Jo seré amb vosaltres cada dia fins a la fi del món*. No estem sols; malgrat que el Senyor torni al Pare, no ens deixa, no ens abandona; és sempre present en la seva Església. I la primera lectura ja ens ha parlat de la força que rebran els apòstols. Aquesta força és l'Esperit Sant. La missió de l'Església no depèn de la vàlua de cadascun dels cristians sinó de deixar que sigui l'Esperit el qui actuï en nosaltres. Ell és la força que transformarà el món. La segona lectura recorda que *el Pare ha fet seure Crist a la seva dreta per damunt de tots els governants i dels qui tenen poder i a ell l'ha fet cap de tot i l'ha donat a l'Església que és el seu cos*. Tenim tot el poder de Crist per a complir la nostra missió; no podem tenir por de res. El Senyor ens acompanya sempre amb la seva força.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 1,1-11)

En la primera part del meu llibre, Teòfil, he parlat de tot el que Jesús va fer i ensenyar, des del principi fins al dia que fou endut al cel, després de confiar, en virtut de l'Esperit Sant, la seva missió als apòstols que ell havia elegit. Després de la passió, se'ls presentà viu, i ho comprovaren de moltes maneres, ja que durant quaranta dies se'ls aparegué, i els parlava del regne de Déu. Estant reunit amb ells, els manà que no s'allunyessin de Jerusalem i els digué: «Espereu aquí la promesa del Pare que va sentir dels meus llavis quan us deia que Joan havia batejat només amb aigua; vosaltres, d'aquí a pocs dies, sereu batejats amb l'Esperit Sant.» Els qui es trobaven reunits li preguntaven: «Senyor, és ara que restablireu la reialesa d'Israel?» Ell els contestà: «No és cosa vostra de saber quins temps i quines dates ha fixat l'autoritat del Pare, però quan l'Esperit Sant vindrà sobre vosaltres, rebreu una força que us farà testimonis meus a Jerusalem, a tot el país dels jueus, a Samaria i fins als límits més llunyans de la terra.» Quan hagué dit això s'enlairà davant d'ells, i un núvol se l'endugué, i el perderen de vista. Encara s'estaven mirant al cel com ell se n'anava, quan es presentaren dos homes vestits de blanc, que els digueren: «Homes de Galilea, per què us esteu mirant al cel? Aquest Jesús que ha estat endut d'entre vosaltres cap al cel, tornarà de la manera com vosaltres acabeu de contemplar que se n'anava al cel.»

▶ Salm responsorial (46)

R. *Déu puja enmig d'aclamacions, al so dels corns puja el Senyor.*

Aplaudiu, pobles de tot el món, / aclameu Déu amb entusiasme. / El Senyor és l'Altíssim, el terrible, / rei de reis a tot el món. R.

Déu puja enmig d'aclamacions, / al so dels corns puja el Senyor. / Canteu a Déu, canteu-li, / canteu al nostre rei. R.

Que és rei de tot el món, / canteu a Déu un himne. / Déu regna sobre les nacions, / Déu seu al tron sagrat. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (Ef 1,17-23)

Germans, demano al Déu de nostre Senyor Jesucrist, el Pare gloriós, que us concedeixi els dons espirituals d'una comprensió profunda i de la seva revelació, perquè conegueu de veritat qui és ell; li demano també que illumini la mirada interior del vostre cor perquè conegueu a quina esperança ens ha cridat, quines riqueses de glòria us té reservades l'heretat que ell us dona entre els sants. Que conegueu també la grandesa immensa del poder que obra en vosaltres, els creients, vull dir l'eficàcia de la seva força i de la seva sobirania amb què obrà quan ressuscità el Crist d'entre els morts, i el feu seure a la seva dreta dalt el cel, per damunt de tots els governants i dels qui tenen autoritat, poder o senyoria, per damunt de tots els títols que es poden donar en el nostre món i en l'altre. Tot ho ha posat sota els seus peus, i a ell l'ha fet cap de tot i l'ha donat a l'Església, que és el seu cos i el seu complement, ell que té en totes les coses la seva plenitud.

▶ Acaba l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 28,16-20)

En aquell temps, els onze deixebles se n'anaren cap a Galilea, a la muntanya que Jesús els havia indicat. En veure'ls es prosternaren.

Alguns, però, dubtaren. Jesús s'acostà i els digué: «Déu m'ha donat plena autoritat al cel i a la terra. Aneu a convertir tots els pobles, bategeu-los en el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant i ensenyau-los a guardar tot el que jo us he manat. Jo seré amb vosaltres cada dia fins a la fi del món.»

▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 1,1-11)

En mi primer libro, Teófilo, escribí de todo lo que Jesús hizo y enseñó desde el comienzo hasta el día en que fue llevado al cielo, después de haber dado instrucciones a los apóstoles que había escogido, movido por el Espíritu Santo. Se les presentó él mismo después de su pasión, dándoles numerosas pruebas de que estaba vivo, apareciéndoseles durante cuarenta días y hablándoles del reino de Dios. Una vez que comían juntos, les ordenó que no se alejaran de Jerusalén, sino «aguardad que se cumpla la promesa del Padre, de la que me habéis oído hablar, porque Juan bautizó con agua, pero vosotros seréis bautizados con Espíritu Santo dentro de no muchos días». Los que se habían reunido, le preguntaron, diciendo: «Señor, ¿es ahora cuando vas a restaurar el reino a Israel?» Les dijo: «No os toca a vosotros conocer los tiempos o momentos que el Padre ha establecido con su propia autoridad; en cambio, recibiréis la fuerza del Espíritu Santo que va a venir sobre vosotros y seréis mis testigos en Jerusalén, en toda Judea y Samaria y «hasta el confín de la tierra». Dicho esto, a la vista de ellos, fue elevado al cielo, hasta que una nube se lo quitó de la vista. Cuando miraban fijos al cielo, mientras él se iba marchando, se les presentaron dos hombres vestidos de blanco, que les dijeron: «Galileos, ¿qué hacéis ahí plantados mirando al cielo? El mismo Jesús que ha sido tomado de entre vosotros y llevado al cielo, volverá como lo habéis visto marcharse al cielo.»

▶ Salmo responsorial (46)

R. *Dios asciende entre aclamaciones; el Señor, al son de trompetas.*

Pueblos todos, batid palmas, / aclamad a Dios con gritos de júbilo; / porque el Señor altísimo es terrible, / empujador de toda la tierra. R.

Dios asciende entre aclamaciones; / el Señor, al son de trompetas: / tocad para Dios, tocad; / tocad para nuestro Rey, tocad. R.

Porque Dios es el rey del mundo: / tocad con maestría. / Dios reina sobre las naciones, / Dios se sienta en su trono sagrado. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Efesios (Ef 1,17-23)

Hermanos:

El Dios de nuestro Señor Jesucristo, el Padre de la gloria, os dé espíritu de sabiduría y revelación para conocerlo, e ilumine los ojos de vuestro corazón para que comprendáis cuál es la esperanza a la que os llama, cuál la riqueza de gloria que da en herencia a los santos, y cuál la extraordinaria grandeza de su poder en favor de nosotros, los creyentes, según la eficacia de su fuerza poderosa, que desplegó en Cristo, resucitándolo de entre los muertos y sentándolo a su derecha en el cielo, por encima de todo principado, poder, fuerza y dominación, y por encima de todo nombre conocido, no solo en este mundo, sino en el futuro. Y «todo lo puse bajo sus pies», y lo dio a la iglesia, como Cabeza, sobre todo. Ella es su cuerpo, plenitud del que llena todo en todos.

▶ Conclusión del santo Evangelio según san Mateo (Mt 28,16-20)

En aquel tiempo, los once discípulos se fueron a Galilea, al monte que Jesús les había indicado. Al verlo, ellos se postraron, pero algunos dudaron. Acercándose a ellos, Jesús les dijo: «Se me ha dado todo poder en el cielo y en la tierra. Id, pues, y haced discípulos a todos los pueblos, bautizándolos en el nombre del Padre y del Hijo y del Espíritu Santo; enseñándoles a guardar todo lo que os he mandado. Y sabed que yo estoy con vosotros todos los días, hasta el final de los tiempos».